

Derfor er det lidt vigtigt at vide, hvordan forhandlingerne foregår, her ikke mindst på hvilket grundlag forhandlingerne kommer til at foregå: Er udgangspunktet for forhandlingerne det aftaleniveau, der var i 2005 mellem regeringen og kommunerne, eller er det på baggrund af de faktiske udgifter, der har været? For det er jo lidt afgørende for, hvordan velfærdsniveauet bliver næste år. Enten skal der skæres voldsomt ned i velfærden, eller, hvis man tager udgangspunkt i det faktiske forbrug, så er det jo et spørgsmål om, at kommende generationer kommer til at betale en stor del af gildet.

Det er det, vi gerne vil have uddybet og debatteret med forespørgslen.

Besvarelse

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil da sige tak til forespørgerne for, at vi får debatten, og den er vel egentlig foranlediget af SF, som har skabt en tradition for, at vi på denne tid af året i Folketinget drøfter forhandlingerne med kommunerne.

Det indledende i svaret fra mig til hr. Ole Sohn er, at forhandlingerne jo pågår netop for nærværende, og det, vi drøfter med kommunerne, er jo – hvilket hr. Ole Sohn selv siger – i et lukket forum, hvor man udveksler synspunkter og gennemregner forskellige ønsker og analyser. Der adskiller forhandlingerne i år sig overhovedet ikke fra tidligere års forhandlinger. Derfor er det meget begrænset, hvad der egentlig er at fortælle om forhandlingerne for nærværende.

Men jeg kan jo sige, at det, vi tilstræber fra regeringens side, er at følge den linje, der er lagt helt tilbage fra 2001 – det var en regering, som hr. Ole Sohn støttede – nemlig at føre en forsvarlig politik inden for nogle vækstrammer, som jo har været velkendte. Det vil sige, at den samlede vækstramme for 2006 er opgjort til 0,5 pct. Vi sikrer nemlig, at de frihedsgrader, vi gør brug af, er baserede på, at vi har sunde offentlige finanser.

Det, der har været succeshistorien og jo stadig er det omkring den økonomiske udvikling i Danmark, er, at netop fordi man følger den ansvarlige politik, er der mulighed for at håndtere de udfordringer, man kommer ud for, også ved konjunkturtilbageslag, altså at vi her kan se, at Danmark står med en af de stærkeste offentlige økonomier i hele Europa, og at vi har et aktivi-

tetsniveau på hjemmemarkedet, som vi har været i stand til at finansiere.

Kl. 15.30

I forhold til drøftelserne om de økonomiske konsekvenser af kommunalreformen er det jo velkendt, at udgangspunktet er, at det er en omfordeling af opgaver, hvor pengene følger med opgaverne, hvor personalet følger med opgaverne, og hvor lønnen til personalet følger med de enkelte personalegrupper. Det betyder, at der er tale om omstrukturering og ændret myndighedsudøvelse, men at reformen i sit indre egentlig er udgiftsneutral.

Det betyder ikke, at der ikke kan være områder, hvor der er udgifter her og nu. Det drøfter vi også med Kommunernes Landsforening og Amsrådsforeningen, men der er resultatet i virkeligheden efterfølgende, at der så er besparelser på de områder, hvor man måske har ekstra udgifter nu. Det gælder it-området, hvor der er fuld enighed om, at det at implementere it i 98 kommuner efterfølgende viser et rationale, hvor man har en besparelse i forhold til, at der var 271 kommuner.

Så derfor er det sådan, at det selvfølgelig indgår i drøftelserne frem mod den aftale, vi får med kommunerne, at der er en balance mellem de udgifter, man skal afholde i 2006, og den påvirkning, der ligger af den efterfølgende reform fra 1. januar 2007, hvor det egentlige arbejde jo pågår.

Når det gælder spørgsmålet om regeringens løfter, som er givet i valgkampen, og hvor de er henne, så ved enhver ved at læse regeringsgrundlaget, at de jo meget flot er afspejlet i regeringsgrundlaget, også her det råderum, der jo er opgjort med 0,5 pct., det, der svarer til 30 mia. kr., op til 2010. Det er udmøntet til initiativer for 24 mia. kr. på børneområdet, på ældreområdet, på sundhedsområdet, altså på områder, som i dag er henlagt til det kommunale selvstyre i kommuner og amter, og hvor det selvfølgelig vil være sådan, at de penge, som er afsat til formålet, følger med til kommunerne eller til amterne i 2006, og dvs. til regionerne fra 1. januar 2007, der afløser det amtslige område.

Det, der jo så er resultatet af den linje, der er lagt, er, at vi vil se stadig stigende forbedringer i velfærden. Der er tale om, at det samlede niveau for offentlig service stiger år for år. Det har været sådan lige siden 2001 – sådan var det i øvrigt også inden – at vi hvert eneste år har sat ny rekord i niveau for offentlige udgifter. Sådan vil det også være i 2006, for sådan er det lagt til ret-